

Minisztérium kontra leállítási

Szakértői fenntartások Nagymarosról

A Környezetvédelmi és Víz-gazdálkodási Minisztérium szakemberei szerint a nagymarosi építkezés két hónaposra deklarált felfüggesztése valójában legalább három hónapot vagy annál is több időt jelent, hiszen a július 31-ig összeállítandó felületvizsgálati jelentést a parlament előreláthatólag csak augusztusban tárgyalhatja meg, és hozhat róla döntést. A leállított építkezéssel az állam megóvja az őrzési és az egyéb tevékenység ez idő alatt 300–500 millió forintot emészt fel. Ez az összeg nem finanszírozható a megépítésre nyújtott magyar nemzeti banki hitelből, s így nagy valószínűséggel az államháztartást terheli.

Az 1977-ben megkötött magyar–csehszlovák államközi szerződés a felek egyenlő teherviselése alapján közös (50–50 százalékos) tulajdonnak tekinti a dunakiliti létesítményt, a bős- és a nagymarosi vízlépcsőt, valamint a nemzetközi hajózást lebonyolító üzemvízcsatornát. Amennyiben a nagymarosi építkezést véglegesen leállítanák, 70 százalékra nő meg a csehszlovák fél tulajdonosi része, s ezen túlmenően veszélyeztetve lesznek a 30 kilométeres Duna-

szakaszhoz fűződő felség- és hasznosítási jogaink.

A minisztérium szakembereinek véleménye szerint azok, akik a vízerőművek káros hatásaiával érvelnek, elhallgatják azt a tényt, hogy minden fajta energiaellátást biztosító erőműnek jelentős környezeti hatásai vannak. Azt is érdemes figyelembe venni, hogy a szerkezetváltási és a gazdaság-fellendítési feladatok igénylik az energiaracionalizálást és az energiatermelés fejlesztését. A bős–nagymarosi erőműrendszer teljesítménye (amely egyébként megegyezik a Paksi Atomerőmű két blokkjának teljesítményével) a két ország számára lehetővé teszi, hogy

évente 200 kilotonnányi a kéndioxid- és 50–60 kilotonnányi nitrogén-dioxid-szennyezést elkerüljenek. Azonos teljesítményű hőerőmű a tüzelőanyag elégetéséhez 7,8 milliárd tonnányi oxigént használna el évente. (Ennek megtermelésére 556 ezer hektár lombos vagy 780 ezer hektár fenyőerdő képes.)

A felelősen gondolkodók — mondották végül a minisztérium szakemberei — feltehetik a kérdést: valóban nincs évi hat-hét milliárd forint a munkák előnyös befejezésére, miközben 180–200 milliárd forintot juttat a költségvetés a veszteséges üzemek támogatására? (MTI)

ALÁÍRÁSOK MELLETTÉ ÉS ELLENÉ

Az ellenzék üdvözölte a kormány döntését

Nagygyűlés a Kossuth téren — Találkozó Szűrös Mátyással

(Munkatársunktól.)

Még el sem indult a Duna Kör és a Magyar Demokrata Fórum tegnap délutánra meghirdetett menete a Vörösmarty térről az Országház elé, amikor a nagymarosiak magyar csoportja már a Parlament épületében tartózkodott. **Niedermüller Ferenc** Nagymaros Nagyközségi Tanácsának elnöke **Grécs László**, **Adám Tibor** és **Scheili Vilmos** társaságában elhozta az Országgyűlésnek szánt aláíráscsomagot: három kötegben

78 404 kézjegyet. Az április eleje óta összegyűlt aláírások azt a véleményt hitelesítették, hogy nem kell népszavazás Bős–Nagymaros ügyében, és hogy nem értenek egyet az építkezést felfüggesztő kormánydöntéssel.

A kis küldöttséget Szűrös Mátyás távollétében **Jakab Róbertné**, az Országgyűlés elnöke fogadta, s vette át továbbításra az aláírásokat. Mint **Niedermüller Ferenc** a jelen levő újságírók kérdéseire elmondta: ebben a szá-

kaszában már érdemesebb befejezni az építkezést.

Közben némi késéssel a Vörösmarty téren is elkezdődtek az események. A másfél-kétezres tömeg — a rendezők figyelemre, higgadságra intő szavai után — elindult a Kossuth Lajos térre. A Parlament elé érve már több ezren voltak, álltak az Országház előtt, kezükben magyar, csehszlovák és osztrák nemzeti zászlók, s egy hatalmas transzprens: **Freier Strom für Freie Bürger** (Szabadabb

folyó szabad polgárnak). Alatta pedig a „nein” és „ne” szavak kíséretében még egy felirat: **Gabcsikovo**. A tömeg „szavalt” is, megtudhattuk: Dunakiliti se kell. A magyar nyelv játékoságát is elismerte a fölcattanó taps, amikor ritmikusan, egymásután elhangzott: „Nemet, Miklós!”

Ezután négytagú küldöttség: **Szegfű András**, a Duna Kör választmányának tagja, **Filó Sarolta**, a Nagymaros Bizottság, **Páska Csaba**, a Bajcsy-Zsilinszky Társaság képviselője és **ifjabb Fasang Árpád** zongoraművész, az evangélikus egyház presbitere az MDF képviselőjében indult a Parlament épületébe, hogy a delegációs teremben átadja Szűrös Mátyásnak petíciójukat, valamint azt az újabb 40 261 aláírást, amelyet a népszavazás mellett gyűjtöttek a korábban benyújtott 124 062 mellé. Kérelmükben egyebek között sürgették, hogy az Országgyűlés és a kormány végleg állítsa le az építkezést, s ha ezt nem teszi, mindenképpen legyen népszavazás az ügyben.

Szűrös Mátyás válaszbeszédében kifejtette, hogy az Országgyűlés nincs könnyű helyzetben. Ma a gyakorlat már más, mint volt 1985-ben, amikor a jelenlegi parlament tagjait megválasztották. Eindultunk azon az úton, amely a parlamenti demokráciához vezet, de ennek az átmenetnek békésnek kell lennie. Meg kell őrizni az ország politikai és gazdasági stabilitását. Az építkezés teljes felfüggesztéséhez megalapozott döntésre, érvek és ellenérvek összevetésére van szükség.

B. K.

A tüntetés. Jobbra fent: Szűrös Mátyás átveszi a petíciót.

MIKÓ LÁSZLÓ FELVÉTELE